

Stabijhoun

Oorspronkelijk doel:

De Stabijhoun is Friese jachthond van armere Friese boeren en loonwerkers die van vele markten thuis is. Het huis werd bewaakt, ongedierte werd verdelgd en hij jaagde op klein wild, bunzingen en mollen, grotere exemplaren liepen onder de melkhar. Beroemd is zijn verdienste als mollenvanger. Het kleinere type stabijhoun ging achterop de fiets door heel Nederland om samen met de baas mollen te vangen. De velletjes werden gedroogd en brachten veel geld op. Zijn naam dankt hij waarschijnlijk aan zijn veelzijdigheid (sta-mij-bij).

Beknopte geschiedenis

De Stabijhoun is verwant aan de Drentsche Patrijshond en de Heidewachtel. In het begin van de 20e eeuw werden de Stabijhoun en de Wetterhoun regelmatig met elkaar gekruist. Hiermee kreeg men de passie van de Stabij en de kracht en het doorzettingsvermogen van de Wetterhoun in één hond. Deze honden werden vaak gebruikt voor de bunzingjacht.

Vanaf 1938 is een groepje liefhebbers van de Kynologenclub Fryslân begonnen om de rassen weer zuiver te krijgen en in 1942 werden beide rassen erkend.

Vroeger

Nu

Uiterlijk volgens rasstandaard (FCI222)

Een eenvoudige, functioneel gebouwde, licht gestrekte, krachtige, halfangharige, staande hond, zonder overdrijvingen. De bevedering aan borst, kraag, benen en broek geeft de indruk langharig te zijn. Het lichaam is licht gestrekt en het totaalbeeld mag niet te fors of te fijn zijn.

Oorspronkelijk doel in relatie tot het uiterlijk

De nuchtere Friezen houden niet van overdrijvingen en dit zie je ook nergens terug komen. Wel het formaat. De kleinere Stabij's werden gebruikt als mollenvanger en de grotere liepen onder de melkhar. Voor de bunzingjacht werd ook meer kracht vereist. Er is lange tijd veel onenigheid geweest over het gewenste formaat.

Huidig uiterlijk

Over het algemeen is de Stabijhoun niet zo gek veel veranderd gedurende de jaren. Het valt op dat er een duidelijke voorkeur is voor volledig zwarte of bruine hoofden zonder aftekening. Soms zien we te elegante Stabijhounen. Sterk hellende bekkens zijn geen uitzondering en de voorhand is soms wat naar voren geplaatst. Binnen de Stabijhounen is vrij veel variatie in type en formaat.

Gedrag volgens rasstandaard

Is als huishond aanhankelijk, aanhankelijk en waaks, maar kan ook zeer eigenzinnig zijn. Geduld en een consequente opvoeding zijn essentieel. Is zeer zelfstandig en gaat graag zijn eigen gang. Een harde hand bij de opvoeding werkt averechts. Bij vreemden of in onbekende situaties kan de Stabijhoun in het begin gereserveerd zijn, maar hij mag niet angstig zijn.

Oorspronkelijk doel in relatie met gedrag

De Friese boeren leefden vroeger vrij geïsoleerd en bij vreemden werd vaak even 'de kat uit de boom' gekeken. Dit zien we terug bij de Stabijhoun. Het eigenzinnige kan ook vertaald worden als zelfstandig. Met het oorspronkelijke gebruik was een zekere mate van zelfstandigheid nodig.

Huidig gedrag

Prima familie hond, kan ook goed mee gewerkt worden en gesport, behendigheid, flyball e.d.

Gezondheid*

Zoals bij ieder levend Regelmatig zien we Stabij's waarbij de gereserveerdheid is omgeslagen in angst. Met name bij pubers en tot een jaar of drie. Hierna wordt de hond vaak wat stabiel. Een goede socialisatie is belangrijk, waarbij gewaakt moet worden voor oversocialisatie waarbij de hond overprikkeld wordt. De Stabijhoun kan je met een goede opvoeding prima gehoorzaam krijgen, maar het eigenzinnige zal altijd deel uitmaken van zijn karakter. Slaafs zal een Stabijhoun niet worden. Wezen komen er bij de hond ziektes voor, de rasvereniging heeft het fokbeleid hier op aangepast. ED, HD, Epilepsie en hartkwalen komen voor bij dit ras. Een verplichte genetische test op Cerebrale Dysfunctie zorgt ervoor dat deze neurologische aandoening niet meer voorkomt.

Overige/Aandachtspunten

--

*1 Deze opsomming is niet volledig. Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar www.licg.nl waar alle voorkomende ziekten en erfelijke afwijkingen zijn opgenomen en kort beschreven. Het LICG is een onafhankelijke organisatie over het verantwoord kopen en houden van huisdieren.

Bron: FCI, Raad van Beheer, NVSW, Hondenwereld, Graaf van Bylandt en diverse kenners van het ras.